

CONVERSES D'EN QUIM I L'AVI ROC

ELS ADOLESCENTS

—Avi, estic preocupat.

—Mira, t'ho volia dir. Fa dies que pensava: a en Roc n'hi passa una. Se't veu a la cara.

—Estic preocupat pel noi gran, en Cisquet. Ara ha fet 15 anys, i no saps mai per on agafar-lo. I la dona, de vegades fins i tot plora. I entre l'un i l'altre m'amarguen la vida.

—Però, veiam, explica't una mica més, què li passa al teu noi gran?

—Doncs que no vol creure. Vol anar per les seves. Moltes vegades no sabem on va. Si li dius alguna cosa, diu que ell ja sap on va. I sempre així. N'hi ha prou que tu diguis naps, perquè ell hi posi cols. Es un esperit de contradicció. I això un dia i un altre dia i arriba el moment en que tinc por que no m'aguantaré...

—Bé, Roc, bé. Clar que t'has d'aguantar. Mira, el que passa és que el teu noi està passant l'adolescència. No t'en recordes tu de quan tenies 15, 16 i 17 anys? Clar que llavors era un altre temps i les dificultats es passaven d'una altra manera, però la cosa ha estat és i serà igual.

—Veig, avi, que no hi doneu gaire importància doncs!

—Home! et diré: Si que hi dono importància. Però potser m'ho agafaria d'una altra manera que com t'ho agafes tu.

—Com? No entenc massa això que dieu.

—Vaig a fer-te una comparació. Tu t'has fixat que un nen petit quan té mesos, quan té un any i dos, ho vol tocar tot, ho vol tastar tot, sigui bo, sigui dolent, ho vol trencar tot? Saps per què ho fa això? Doncs perquè es prepara a viure en un món amb el qual de moment només sap comunicar-s'hi amb els sentits del seu cos. M'entens?

—Vaig seguint.

—Bé doncs. Per això ell procura conèixer aquest món que el rodeja tocant-ho tot, trencant-ho tot i aprenent per l'experiència de l'instint si aquestes coses són bones o dolentes per ell. Si un dia tasta una cosa que no li agradi, no tinguís por que no hi tornarà més, i si un dia en tocar una cosa sent una sensació desagradable, se'n guardarà bé prou de tornar-ho a tocar. I així és com la naturalesa el prepara a viure en el seu món.

—Tot això ja ho entenc, però no veig amb què toca al que hem començat a parlar.

—Si home! Mira: l'adolescent a partir dels 14 anys comença a preparar-se a viure en un món més difícil que el món dels nens petits. Un món en que necessitarà alguna cosa més que l'experiència dels sentits corporals. I llavors, l'adolescent torna a reviure la seva etapa d'infantesa, però ja més complicada, perquè ara ja no són els sentits corporals els que necessita assajar. Va a obrir-se a un món en que es necessiten els sentits de l'esperit, coneixement d'un bé i d'un mal que no és solament pel cos; vol saber què és el que li pot ser bo o dolent del món dels grans en que va a entrar. I saps què fa? Doncs com quan era petit. Ho vol saber tot. Vol trencar-ho tot. Vol saber què hi ha dins de totes les coses que el rodejaren en el món dels grans. I com que de vegades els pares no li deixen tastar tot, llavors és quan es rebella, i ja som allà on som.

—Bé, entenc el que dieu, avi. Però no veig què tinc de fer.

—El que tens de fer és ajudar-lo a fer l'experiència. Donar-li criteris madurs, dir-li les raons que els grans tenim per fer el que fem, per acceptar una cosa com a mal i una altra cosa com a bé. I si un dia descarrila, fer servir la teva autoritat de pare, que per això estàs. I no et pensis que ell admeti fàcilment ni el que li aconsellis ni el que li manis. Tot això també ho voldrà trencar, a veure què passa, entens?

L'ALCOHOLISME

Desgraciadament tothom sap el que és l'alcoholisme i les conseqüències que d'ell es deriven, (desequilibris, violències, neixements de subnormals, accidents de circulació, etc., etc.). Gairebé tothom ha vist un «borracho». Si ens hem topat alguna vegada amb un d'ells, segons el grau en que es troba ens haurà causat fàstic; altres ens hauran fet gràcia, per què no dir-ho, i altres segons quins siguin els lligams de parentiu o d'amistat els hi hem tingut quimera.

L'alcohòlic és aquella persona que gairebé tots despreciam perquè és viciós. Aquesta és l'opinió que ens mereixen. Molt equivocats anem al fer aquest judici. L'alcoholisme és una malaltia, provocada per diferents causes, com per exemple: fracassos en el negoci, en l'amor, complexes o simplement en un inici, ganes de «fer l'home». Quan una persona arriba a estar alcoholitzada, la cosa esdevé ja malaltia, no vici. per això no poden superar-ho sense un tractament adequat.

El tractament dura força temps, vol dir que juga un paper important la part econòmica. Resulta car. Deuria ser possible montar uns Instituts a l'abast d'aquell a qui la cultura, la intel·ligència i els diners, els hi han estat negats en aquest món desigual.

El dia que la societat en sigui conscient és possible que aquests malalts es puguin curar. Ara sols poden fer-ho aquells que tenen una intel·ligència i una cultura, no superior, solament un terme mig.

C. Escobairó

Construcción y Conservación en Jardinería
Servicio esmerado con garantía
con experiencia Suíza

Villorquina Juan

Domic. part.
Avda. General Mola, 36
LA GARRIGA

Razón en BIGAS
Casa Gayetá

I no et creguis que a aquesta edat siguin feliços. Moltes vegades volen anar per les seves es fan mal, i mal de debò. I no són insensibles, sinó tot el contrari.

Ara, pensa que el que tu li diguis, encara que ell aparentment no demostrarà voler acceptar-ho, els hi queda per sempre a dintre. I tard o d'hora surt.

Pel demés, tingues paciència. Ja arribarà el moment en que se sentirà part del món dels grans i llavors haurà passat la crisi, el mal moment, i tornareu a parlar el mateix llenguatge.

—Però, volem dir avi...

FLAP